

tilfigtes at give dem. Hovedpunktet er imidlertid det, at der i Virkeligheden ikke vil være nogen Opfordring for Kommunerne til at yde de paagældende større Bidrag, end der har været tidligere. Der var tidligere en Spørgsø for Kommunerne derved, at de, naar de holdt dem fri i 5 Aar for Fattigvæsenet, kunde bringe dem ind under § 64 eller den nærliggende § 65 i Fattigloven; men denne Spørgsø vil svækkes meget og næsten miste sin Betydning, naar de 5 Aar udstrækkes til 10 Aar. Bestemmelserne om et uordenligt og ødselt Levned og flere andre ville ogsaa medføre, at de paagældende i de færreste Tilfælde faa godt af denne Lov. Næppe en Femtedel af de virkelig trængende vil komme ind under denne Lov, og dem, der komme ind derunder, ville Kommunerne ikke have nogen Opfordring til at tilstaa nogen højere Understøttelse, end den hidtil har ydet i lignende Tilfælde. For de fattige vil der ikke tjenes noget derved. Naar man ser bort fra Spørgsmaalet om Valgret, thi det er ikke noget økonomisk Spørgsmaal, og holder sig til den økonomiske og sociale Side af Sagen, vil, efter min Overbevisning, for det første meget faa fattige komme ind under denne Lov, og for det andet ville de, der komme ind under den, ikke have megen grundet Forventning om at faa noget højere Underholdsbidrag, end de hidtil have faaet i lignende Tilfælde. Men naar de fattige ikke kunne tjene noget ved denne Lov, saa ville Kommunerne tjene, og det, der egentlig opnaas ved denne Lov, er, at Staten paataager sig en Del af Kommunernes Byrder, foreløbig indtil et Beløb af 1 Million og efter 4 Aars Forløb af indtil 2 Millioner Kr. Om dette Beløb vil blive brugt, kan man ikke vide; jeg tror det ikke foreløbig; thi der vil næppe komme saa mange ind under Loven, at det i hele Danmark om 4 Aar vil paadrage Kommunerne et Bidrag af 4 Millioner Kr. til de paagældende Personer. Men enten det bliver meget eller lidt, bliver det Kommunerne, der saa Fordelen deraf. Om dette Lovforslag gælder ganske den samme Indvending, som jeg nylig fremsatte mod det Lovforslag, der har været indbragt her i Tinget fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg), at der paa den forventede Måsat, som jo for en væsentlig Del rammer den mindre formuende Del af Befolkningen, overføres en stor Del af den Afgift, som nu udredes gennem Formue- og Lejlighedsstaten, hvilken er den af vore Afgifter, som er mest rationel. Da jeg opfatter Betydningen af dette Lovforslag saaledes, har jeg ønsket,

at det maatte faa sit Udtryk i Titlen paa Lovforslaget. Forslaget er ikke til bedste for de trængende, men til bedste for Kommunerne. Derfor tillader jeg mig at foreslaa Lovforslagets Titel ændret til „Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Kommunekasserne af indtil 2 Millioner Kr. aarlig“. Jeg tror, at det er ønskeligt, at saadanne Forslag seje under deres eget Flag. Jeg tror ganske sikkert ikke, at de ærede Forslagsstillere have villet hejse falskt Flag for deres Lovforslag, paa ingen Måde, og allermindst den ærede Ordfører, der vistnok er altfor naiv til at ville begaa slygt. Men da det i Virkeligheden vil blive Tilfældet, at det bliver Hovedpunktet i Loven, at Kommunekasserne faa dette Bidrag af Statskassen, om der end dertil knyttes nogle indskrænkende Betingelser, tror jeg, det er rigtigt at give Lovforslaget denne Titel. Jeg betragter det ogsaa som anbefalelsesværdigt af en anden Grund. Lovforslagets Titel lyder jo nu saaledes: „Forslag til Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet“. Herved gøres der en Adskillelse mellem værdige trængende og ikke værdige trængende, som vistnok ingenlunde er udtømmende. Der er mangfoldige værdige trængende, som ikke ville kunne komme ind under dette Lovforslag, og paa dem sætter man saa et Stempel, der næsten vil blive opfattet som et Brændemærke, idet de ville blive ansete for at Lovgivningsmagten at være betegnede som uværdige trængende. Det kan dog vistnok ikke være de ærede Forslagsstilleres Hensigt. Da dersom mit Forslag om en forandret Titel ikke skulde blive vedtaget, saa vil jeg anbefale at stemme for det Forslag, som i saa Henseende er stillet af tre ærede Medlemmer under Nr. 27, at Titlen ændres til: „Forslag til Lov om Understøttelse til trængende udenfor det offentlige Fattigvæsen“, saa Ordet „værdige“ udgaar, thi det vil utvivlsomt have den Virkning, som jeg nævnte, at det vil blive opfattet som meget ydmygende, naar man tilføjer dem, som af forskellige Grunde ikke have kunnet komme med ind under Lovforslagets eventuelle Gøder, en Krænkelser, som de i ingen Henseende have fortjent; thi en Mand har dog ikke fortjent en Krænkelser, fordi han i Alderen fra 50—60 Aar ikke har kunnet holde sig udenfor Fattigvæsenet. Som sagt, min Hovedgrund til at stille dette Endringsforslag er den, at det betegner Lovforslagets Karakter, at det er et Lovforslag til Bedste for Kommunekasserne, til Bedste for dem, der yde de største Bidrag til Kommunerne, det er med andre Ord ikke et Lovforslag til Bedste for de trængende, men det er en Bedsteborgerlov.